

[Strøm.]

inde paa Rigsdagen har beskæftiget os med saadanne Foranstaltninger, der skulde imødegaa Prisstigningen paa visse Omraader, saaledes at hvad enten man vil tage Pristalsreguleringen i Bestemmelsen som den eneste afgørende for Medvirken til at gennemføre denne Brændselshjælp, eller man eventuelt kun vil tage Spørgsmaalet som et rent Brændselsproblem, har vi her i Rigsdagen gennemført Foranstaltninger svarende hertil. Jeg nævner disse Foranstaltninger ganske kort. Vi har gennemført en Lovgivning, der kunde sikre Uddeling af Kødkort til mindre bemidlede. Jeg nævner, at vi har gennemført en Ordning, hvorefter der uddeles Flæskekort. Jeg nævner ogsaa den Ordning, hvorefter der til ubemidlede kan uddeles Mælkekort.

Efter disse mere almindelige Bemærkninger skal jeg ganske kort omtale Lovforslagets Paragraffer. I § 1 bestemmes, at Brændselshjælpen ydes til Aldersrentenydere og Invalidere m. v. ved den pr. 1. December stedfindende Udbetaling, og det foreslaas, at Hjælpen udbetales med et Beløb af 30 Kr. Denne Brændselshjælp skal tilkomme de paagældende som en Ret uden nogen nærmere Bedømmelse af den enkelte Rentenydere's Trang til Hjælp. Hjælpen ydes saavel Ægtepar, hvad enten begge Ægtefæller eller kun den ene af disse er berettiget til Rente, som til enlige Rentenydere med det nævnte Beløb, 30 Kr. De sociale Udvalg har efter Lovforslaget Adgang til at yde Hjælpen helt eller delvis in natura. I Bemærkningerne til Lovforslaget siges der herom — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —:

„Det maa dog herved iagttages, at Rentenydere, for hvem en Ydelse af Hjælpen in natura vil være meningsløs, f. Eks. fordi de bor i Lejligheder, der er forsynet med Centralvarme — og hvor Brændselshjælpen derfor vil kunne benyttes til Betaling af eventuelt forhøjet Varmebidrag —, faar Hjælpen udbetalt kontant.“

Ved den Adgang, som de sociale Udvalg her faar til at yde Hjælpen enten kontant eller in natura, skabes der sikkert den bedste Sikkerhed for en tilfredsstillende Ordning, idet jeg tror, at de sociale Udvalg i størst mulig Grad vil tage Hensyn til enkelte Alders- og Invalidere m. v.'s Ønsker. Brændselshjælpen ydes til de Rentenydere, der faar udbetalt Renten pr. 1. December 1937, og Brændselshjælpen ydes ikke til de Rentenydere, der faar tildelt Rente efter 1. December. Men jeg vil gerne understrege,

at de sociale Udvalg dog ikke er afskaaret fra at yde en Hjælp i lignende Retning til saadanne, idet der jo er Mulighed for at yde et personligt Tillæg. Da Hjælpen ydes til Indkøb af Brændsel, er Aldersrentenydere paa Alderdomshjem og Rentenydere, der ikke har Forsørgelsespligt over for andre, og som ved Hjælpen's Udbetaling er anbragt paa Særforsørgsanstalter, eller som paa det nævnte Tidspunkt henligger for offentlig Regning, for en anerkendt Sygekasses eller for Invalidere m. v.'s Regning paa offentlige eller private Sygehuse, Helbredelsesanstalter, Rekreative hjem eller lignende, udelukket fra at faa denne Hjælp. Dog er det foreslaet, at Rentenydere, som har Forsørgelsespligt over for andre, Aldersrentenydere paa Alderdomshjem dog undtaget, erhverder Hjælpen, men at Hjælpen skal ydes til de Personer, over for hvem paagældende Rentenydere har Forsørgelsespligt, og hvem Renten i øvrigt i Henhold til Folkeforsørgelseslovens Regler kommer til gode. Hjælpen ydes ogsaa til Personer, der er anbragt i Familiepleje.

Den Form, som Socialministeren har givet Lovparagraffen om denne Brændselshjælp, hvorefter der ikke skal finde nogen Undersøgelse Sted af den enkeltes økonomiske Forhold, finder jeg meget tiltalende. De, der opfylder Lovens Bestemmelser, kan vi roligt regne med er økonomisk vanskeligt stillede, det gælder saavel Aldersrentenydere, Invalidere m. v. som arbejdsløse.

Der er blevet sagt mig, at en Person, der oppebærer Invalidere m. v.'s Rente, eventuelt kan være gift og derved være nogenlunde godt økonomisk stillet, men alligevel efter Lovforslaget kan faa Brændselshjælp. Ja, det er sikkert rigtigt nok, men det er en Invalid, der er Tale om, som skal opfylde Betingelserne for at faa Invalidere m. v.'s Rente, og hvis økonomiske Forhold i Forvejen er taget i Betragtning ved Udbetaling af mindre Rente. Skulde vedkommende i dette Tilfælde faa et noget større Beløb, end han vilde faa efter de almindelige Regler, kan jeg for mit Vedkommende ikke have det mindste derimod.

Eventuelle Klager over, at der er nægtet en Rentenyder Hjælp, forelægges vedkommende Amtmand, og der er i Lovforslaget foreslaet, at dennes Afgørelse er endelig. Jeg vilde sætte Pris paa, at Amtmandens Afgørelse kunde indbringes for Socialministeren, saaledes at denne faar det sidste Ord. Jeg har bemærket, at eventuelle Klager for Københavns og Frederiksberg Kommuners Vedkommende forelægges So-